

Πες μου ένα παραμύθι ακόμα

Σταχτοπούτα

Πες μου ένα παραμύθι ακόμα

Σταχτοπούτα

Καρίν Που – Σοφία Τουμάτου

Αυτό το βιβλίο ανήκει στ' . . . . .

Μια φορά κι έναν καιρό, τότε που υπήρχαν
ακόμα νεράιδες, ήταν ένα μικρό γλυκό κορίτσι.
Ζούσε σ' ένα όμορφο σπιτάκι με τον πατέρα της και τη
μητριά της. Όμως η μητριά της ήταν κακιά. Έβαζε το
κορίτσι συνέχεια να καθαρίζει και το έλεγε Σταχτοπούτα.

Η Σταχτοπούτα είχε δύο ετεροθαλείς αδερφές: την Ιζαμπέλα και την Αντόνια.
Οι αδερφές της ήταν όμορφες αλλά είχαν άσχημη καρδιά.

Ταλαιπωρούσαν τη Σταχτοπούτα κάθε μέρα. Έσκιζαν τα ρούχα της. Κι έριχναν λάσπη και σκουπίδια στα μαλλιά της.

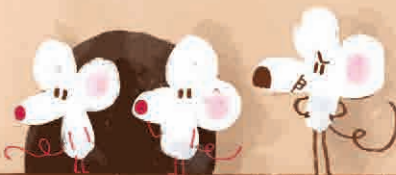
Μια μέρα, ο πρίγκιπας έκανε ένα μεγάλο πάρτι.

Έθελε να παντρευτεί και κάλεσε όλα τα κορίτσια. Η Ιζαμπέλα και η Αντόνια πήγαν αμέσως ν' αγοράσουν καινούρια ρούχα. Έφτιαξαν τα μαλλιά τους κι έβαλαν το καλύτερό τους κραγιόν.

Η Σταχτοπούτα τα παρατηρούσε
όλα σιωπηλά από μια γωνία.
«Μακάρι να μπορούσα κι εγώ να
πάω στον χορό» αναστέναζε. Αλλά
οι αδερφές της την κορόιδευαν:
«Τα ρούχα σου είναι βρόμικα και
τα μαλλιά σου είναι χάλια! Είσαι
πολύ άσχημη, σιγά μην αρέσεις
στον πρίγκιπα. Μείνε σπíti να
γυαλίσεις τα παπούτσια μας».

Η Ιζαμπέλα και η Αντόνια μπήκαν σε μια όμορφη άμαξα κι άφησαν πίσω τη Σταχτοπούτα να κλαίει. Ξαφνικά, ένα υπέροχο φως έλαμψε στο κέντρο του δωματίου. Μια καλή νεράιδα πέταξε προς τη Σταχτοπούτα. «Καλό μου παιδί! Πατί κλαις;»